

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/51/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612205787
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8612205787.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v právnej veci žalobkyne X. H., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX P., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom, so sídlom Kováčska č. 28, 040 01 Košice proti žalovanej Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad č. 4, 815 74 Bratislava 1, IČO: 00 151 700, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti zaplatenia príslušenstva pohľadávky zamietajú.

II. Žalobkyni v časti určenia povinnosti zaplatiť istinu na bolestnom priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovanej v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie príslušenstva pohľadávky priznáva proti žalobkyni náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia bolestného vo výške 16 506 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 25.7.2012 do zaplatenia, po zmene žalobného návrhu zaplatenia bolestného v sume 7 476 eur s príslušenstvom a vyčísleného úroku z omeškania vo výške 153,97 eura. Žalobu odôvodnila tým, že pri dopravnej nehode dňa 25.4.2011 medzi obcami Chmeľov a Lúčka utrpela ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle zn. Renault Kangoo, ev. č. SK XXXAS ťažké ublíženie na zdraví. Vodička motorového vozidla zn. Renault Kangoo L. A., nar. XX.X.XXXX,

6C/51/2012

-2-

v dôsledku únavy a mikrospánku s vozidlom prešla do protismeru, zišla mimo vozovku a prevrátila sa s vozidlom na ľavý bok. Na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ vo Svidníku, ODI, ČVS:ORP-XX/DI-SK-XXXX zo dňa 13.6.2011 bola vec týkajúca sa prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. odložená, nakoľko na trestné stíhanie vodičky Aleny A. nebol daný súhlas žalobkyne. Za škodu na zdraví žalobkyni zodpovedá poistený prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, na základe objektívnej zodpovednosti podľa ust. § 427, § 428 a nasl. tiež ust. 420 Občianskeho zákonníka. Zodpovedný prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zák. č. 381/2001 Z.z. v platnom znení so žalovanou. Nároky žalobkyne na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Priamy nárok voči poisťovateľovi je daný § 15 tohto zákona. V dôsledku úrazu žalobkyňa

utrpena vyklbenie krčnej chrbtice C5-6, zlomeninu oblúka C5, poranenie medzistavcovej platničky C5-6, zlomeninu stavcových výbežkov Th4, C2-6, pomliaždenie miechy v krčnej oblasti, otras mozgu II. stupňa, zlomeninu lopatky vpravo, pomliaždenie oka vľavo, pomliaždenie ramena vpravo a pomliaždenie svalov krku s trhlinami. Žalobkyňa bola v ústavnom ošetroaní od úrazu dňa 24.5.2011 do 6.7.2011. V Národnom rehabilitačnom centre Kováčová bola od 6.7.2011 do 15.9.2011. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom vypracovaného primárom MUDr. Jozefom Bujňákom z FsP J.A. Reimana, Prešov dňa 19.4.2012 bolo bolestné stanovené vo výške 1 050 bodov. V zmysle § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť, výška náhrady za jeden bod sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu. Rozhodným obdobím určenia hodnoty 1 bodu pre stanovenie výšky náhrady za bolesť (vznik nároku - rok 2012) je rok 2011, v ktorom hodnota jedného bodu je 15,72 eura. Nárok žalobkyne z titulu bolestného tak predstavuje sumu 16 506 eur. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnila podaním dňa 24.4.2012 u žalovanej z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného v zmysle zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uplatnený nárok na náhradu škody nebol žalovanou v zákonnej trojmesačnej lehote v zmysle ust. § 11 ods. 5, 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z. z. a § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z. uspokojený.

2. Rozsudkom č. k. 6C/51/2012-291 zo dňa 28.3.2017 súd konanie v časti o zaplatenie sumy na bolestnom vo výške 11 073,60 eura vo výroku I. rozsudku zastavil, vo výroku II. rozsudku zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni na bolestnom sumu 6 367,32 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 25.7.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 153,97 eura, vo výroku III. rozsudku v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, vo výroku IV. rozsudku zaviazal žalovanú zaplatiť na účet Okresného súdu Svidník súdny poplatok vo výške 391 eur a vo výroku V. rozsudku priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 13Co/69/2017-368 zo dňa 13.11.2018 potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni bolestné nad sumu 6C/51/2012

-3-

3 445,12 eura do sumy 5 259,96 eura, zmenil rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené nad sumu 5 259,96 eur tak, že v tejto časti žalobu zamietol a zrušil rozsudok vo výrokoch o príslušenstve pohľadávky, súdom poplatku a trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa v písomnom stanovisku k III. výroku rozsudku Krajského súdu v Prešove uviedla, že žalobkyni v danom prípade vzniklo právo na ročný úrok z omeškania. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 24.4.2012 si u žalovanej uplatnila právo na náhradu škody z titulu bolestného, ktoré aj zákonným spôsobom preukázala lekárskeho posudkom zo dňa 19.4.2012. MUDr. J. Bujňák bolestné v lekárskom posudku ohodnotil celkovo na 1 050 bodov. Žalovaná neplnila v lehote, a preto bol podaný žalobný návrh. Žaloba bola vypracovaná dňa 23.8.2012. Predmetom žalobného návrhu je právo žalobkyne na náhradu škody z titulu bolestného vo výške 16 506 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 25.7.2012 do zaplatenia. Žalovaná poskytla z titulu bolestného čiastočné plnenie vo výške 11 073,60 eura za 900 bodov (900 bodov x 15,38 eura - 2 768,40 eura, t.j. 20 % spoluúčasť). Žalovanej korekcia v lekárskom posudku bola v rozpore s ustanovením § 7, § 8 zákona č. 437/2004 Z. z. Žalovaná čiastočne plnila až 21.9.2012, t. j. po 5 mesiacoch od oznámenia škody, porušila § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., čo zakladá právo žalobkyne na ročný úrok z omeškania tak, ako bol uplatnený v žalobe. Čiastočné plnenie žalovanou bolo dôvodom, že žalobkyňa písomným podaním zo dňa 8.11.2012 v časti plnenia, t.j. o sumu 11 073,60 eura zobrala žalobu späť. Týmto podaním si zároveň uplatnila právo na 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 11 073,60 eura za obdobie od 25.7.2012 do 21.9.2012, ktorý predstavuje sumu 153,97 eura. súdom určený znalec MUDr. Peter Sopko v znaleckom posudku ohodnotil bolestné na 1 180 bodov, hodnotenie bolestného bolo zvýšené o 130 bodov, čo bolo dôvodom podania návrhu na jeho zmenu písomným podaním zo dňa 28.8.2013. Podľa prepočtu bolestného v rozsudku KS v Prešove zo dňa 13.11.2018 na základe znaleckého dokazovania o čiastočnom plnení žalovanou, žalobná pohľadávka bolestného je vo výške 5 259,96 eura s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 460,50 eura od 25.7.2012 do zaplatenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 799,46

eura od 5.8.2013 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 153,97 eura a trovy konania vo výške 100 %. Žalobkyňa má právo na úrok z omeškania z jednotlivých súm náhrady škody z titulu bolestného, o ktorej je právoplatne rozhodnuté.

5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaná v predmetnom prípade jednoznačne porušila zákonom uložené povinnosti v ustanovení § 11, ods. 6, 7 zákona č. 381/2001 Z. z., t. j. zistiť zákonným spôsobom rozsah svojej povinnosti poskytnúť plnenie, v zmysle tejto zákonnej povinnosti ostala nečinná a plnenie bezdôvodne odkladala. Žalovaná nepreukázala žiadnu relevantnú skutočnosť, prečo by nebola mohla dobrovoľne a včas plniť. Nároky na náhradu škody poškodeného platí poisťovateľ priamo poškodenému. Uvedenému právu poisteného zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi. Poisťovateľ nie je v zmysle § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 Z. z. povinný len začať prešetrovanie poistnej udalosti, skončiť ho v lehote do 3 mesiacov a oznámiť výsledky prešetrovania poškodenému, ale poisťovateľ je predovšetkým povinný poškodenému jeho oprávnené a preukázané nároky reálne plniť. Pokiaľ
6C/51/2012

-4-

poisťovateľ nespĺní svoju peňažnú povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka do omeškania bez ohľadu na to, či zašle alebo nezašle oznámenie v zmysle § 11, ods. 6, písm. a) a b) zákona č. 381/2001 Z. z. Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, resp. o dôvodoch neplnenia. Ide o dve odlišné právne povinnosti poisťovateľa, ktoré síce spolu súvisia, ale sú to relatívne dve samostatné právne povinnosti. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. Tu je potrebné aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 10.7.2019 uviedla, že predmetným podaním žalobkyňa rekapituluje predmet konania v tom ktorom štádiu prebiehajúceho súdneho sporu s vlastným komentárom postupu žalovanej počas mimosúdneho usporiadania nárokov poškodenej/žalobkyne, avšak bez uvedenia niektorých, podľa názoru žalovanej, nie nepodstatných okolností, majúcich vplyv na usporiadanie mimosúdnych nárokov v predmetnej veci. Predovšetkým žalovaná opätovne, okrem toho čo už uviedla vo svojom písomnom podaní zo dňa 29.1.2019, na obsahu ktorého v celom rozsahu zotrváva, uvádza ďalej, že žalobkyňou prezentovaný výklad ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. nielenže nemá oporu v jednotlivých ustanoveniach predmetného zákona, ktorý v žiadnom ustanovení nestanovuje povinnosť žalovanej tak, ako to uvádza žalobkyňa, pričom povinnosti žalovanej sú taxatívne špecifikované v ustanovení § 11, je navyše aj v priamom rozpore s právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý v tejto otázke zaujal jednoznačné stanovisko v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 a to pri riešení dovolacej otázky (pozn. vymedzenej z obsahu formulácie textu dovolania podaného žalobcom zastúpeným tým istým právnym zástupcom, ktorý zastupuje v tomto konaní žalobkyňu), a to „aké sú dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., či je možné na toto omeškanie aplikovať ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.“, ktorý žalobkyňa zjavne opomína, resp. zámerne ignoruje. Rovnaký právny názor vyslovil dovolací súd Najvyšší súd SR i vo svojom ďalšom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019, v ktorom posudzoval rovnakú dovolaciu otázku, pričom zdôraznil, že pre zákon č. 381/2001 Z. z. ako pre špeciálny právny predpis upravujúci určitú oblasť poistenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka. To znamená, že v prípadoch, ak zákon č. 381/2001 Z. z. určuje rozsah práv a povinnosti odlišne od Občianskeho zákonníka, je namieste vylúčené použitie zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 citovaného zákona. Pokiaľ teda odvolací súd v prejednávanej veci vo svojom rozhodnutí zo dňa 13.11.2018 uviedol, že vzhľadom na rozdielnosť praxe súdov pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania pri nárokoch na náhradu škody sa prikláňa k názoru omeškania poisťovateľa, ak poškodený nebránil svojím postupom prevereniu správnosti bodového hodnotenia, vyslovil svoj názor a učinil tak

v čase, kedy táto právna otázka, t. j. aké sú dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona
6C/51/2012

-5-

č. 381/2001 Z. z. a či je možné na toto omeškanie aplikovať ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. nebola v tom čase v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte riešená. Avšak s poukazom na to, že vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR vydanými po rozhodnutí odvolacieho súdu v predmetnej veci došlo k vysloveniu právneho názoru ohľadne nároku poškodených na zaplatenie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi povinne zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorých právny vzťah sa riadi ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z. z., a tým i zjednoteniu dovtedajšej rozhodovacej praxe súdov nižších stupňov v tomto smere, je argumentácia žalobkyne v tomto konaní, ktorá je navyše totožná s argumentáciou žalobcu v dovolacom konaní vedenom práve pod sp. zn. 3Cdo/145/2012, nesprávna, nedôvodná a preto irelevantná, rovnako ako aj poukazovanie na rozhodnutie Krajského súdu Košice 3Co/381/2009 zo dňa 24.8.2010, či Krajského súdu Prešov 20Co/66/2011 zo dňa 28.6.2012, ktoré boli vydané pred vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR o tejto právnej otázke. Z uvedeného dôvodu preto žalobkyňou uvádzané skutočnosti nemôžu preukazovať, že žalobkyni vzniklo právo na úrok z omeškania voči poisťovateľovi/žalovanej, tak ako sa to snaží prezentovať žalobkyňa, ktorá nerešpektuje vyššie uvedené rozhodnutia dovolacieho súdu, ako aj to, že právny vzťah medzi týmito účastníkmi, t. j. žalobkyňou a žalovanou v tomto konaní (či poškodeným a poisťovateľom povinne zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) sa riadi špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom č. 381/2001 Z. z. Ak žalobkyňa uvádza, že si u žalovanej uplatnila právo na náhradu škody titulom bolestného písomným podaním zo dňa 24.4.2012 a od uvedeného dátumu následne odvíja aj stanovenie počiatku omeškania žalovanej, potom je treba mať na zreteli, že podanie je síce datované dňom 24.4.2012, čo žalovaná nerozporuje, avšak týmto dňom nebolo žalovanej doručené, keďže bolo odovzdané na poštovú prepravu a žalovanej doručené až dňa 27.4.2012, o čom súdu predkladá dôkaz, a v prípade preukázania dôvodnosti uplatneného nároku, je možné až od tohto dátumu odvíjať prípadné omeškanie žalovanej. Rovnako nesprávne je žalobkyňou stanovený počiatok prípadného omeškania u nároku titulom bolestného uplatneného na základe znaleckého posudku č. 3/2013 MUDr. Petra Sopku, t. j. od 5.8.2013, čo žalovaná aj rozporuje, keďže žalobkyňa si tento nárok uplatnila voči žalovanej až podaním doručeným súdu dňa 2.9.2013. Do uvedeného dátumu tento nárok nebol predmetom konania a nebol ani u žalovanej mimosúdne uplatnený, preto nie je možné prisvedčiť žalobkyni, že už dňom 5.8.2013 by sa žalovaná mohla dostať do omeškania. V súlade s ustanovením § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. je poisťovateľ povinný poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia. Vzhľadom na to, že vo veci nebolo ukončené prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti plniť, keďže sporný bol základ nároku žalobkyne v rozsahu posúdenia miery jej účasti na vzniku škody (§ 441 Občianskeho zákonníka) sa žalovaná pred dňom rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a uplynutí lehoty stanovenej predmetným rozhodnutím na plnenie, ani nemohla dostať do omeškania s plnením predmetného nároku. Žalobkyňa opakovane poukazuje na to, že jej nárok na náhradu škody nebol žalovanou vysporiadaný v zákonom stanovenej lehote, avšak už neuvádza, že poisťovateľovi neposkytla náležitú súčinnosť, t. j. aj napriek tomu, že bola žalovanou opakovane vyzývaná na vyplnenie, podpísanie a

6C/51/2012

-6-

spätne doručenie Hlásenia škodovej udalosti pre poškodeného, z ktorého sú pre poisťovateľa zrejme podstatné skutočnosti majúce vplyv na likvidáciu a mimosúdne usporiadanie nárokov poškodeného, toto žalovanej nedoručila, čím žalovanej znemožnila mimosúdnu likvidáciu uplatnených nárokov, o čom bola poškodená/žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. písomne poisťovateľom/žalovanou informovaná. Žalovaná sa dôrazne ohradzuje voči vyjadreniu žalobkyne o tom, že sa „žalovaný dopustil omeškania plnenia so zámerom krátiť plnenie“, že „ignoroval“ bodové hodnotenie bolestného z lekárskeho posudku predloženého žalobkyňou a rovnako rozporuje tvrdenie, že žalovanou bolo bolestné upravené v rozpore s § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. a bez osobného vyšetrenia žalobkyne. Žalovaná pri posudzovaní mimosúdneho uplatnenia nárokov postupovala v

súlade s postupmi upravujúcimi postup pri likvidácii poistných udalostí a rovnako tak aj v súlade s ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z. z. a zákona č. 437/2004 Z. z., pričom zároveň poznamenáva, že bodové hodnotenie bolestného bolo posudzujúcim lekárom žalovanej vykonané na základe žalobkyňou predloženej zdravotnej dokumentácie - lekárskeho správ, týkajúcich sa liečenia predmetného úrazu, pričom nemožno súhlasiť so žalobkyňou, aby hodnotenie bolestného nebolo možné vykonať bez osobného vyšetrenia poškodeného, keďže sa v ňom hodnotia jednotlivé položky za zranenia utrpené pri úraze, rozsah a závažnosť ktorých je zrejmá zo zdravotnej dokumentácie - lekárskeho správ poškodeného. Na základe vyššie uvedeného preto žiada žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Súd opätovne vykonal a doplnil dokazovanie ohľadom príslušenstva pohľadávky oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to listom žalovanej adresovanom žalobkyňi zo dňa 7.6.2011 s prílohami, uplatnením nároku na náhradu škody právnym zástupcom žalobkyne zo dňa 24.4.2012, listom žalovanej právnemu zástupcovi žalobkyne zo dňa 10.5.2012, listom žalovanej právnemu zástupcovi žalobkyne zo dňa 21.9.2012 a zistil tento skutkový stav:

8. Z listu žalovanej zo dňa 7.6.2011 s prílohami súd zistil, že žalovaná oznámila žalobkyňi, že zaregistrovala jej škodovú udalosť. O tom, že bola poškodená pri nehode, sa dozvedela od jej poisteného. V liste ju žiadala, aby predložila posudok o bolestnom, posudok o sťaženi spoločenského uplatnenia, predložila kópie lekárskeho správ o utrpenej zraneniach, priebehu liečenia a trvalých následkoch, tlačivo, ak jej vznikol nárok za stratu na zárobok počas práceneschopnosti, potvrdenie o vyplatených nemocenských dávkach a originál dokladu potvrdzujúci, že náklady na liečenie uhradila z vlastných prostriedkov z dôvodu vyčíslenia jej nárokov na náhradu škody na zdraví.

9. Z uplatnenia nároku na náhradu škody právnym zástupcom žalobkyne zo dňa 24.4.2012, ktoré bolo doručené žalovanej dňa 27.4.2012, súd zistil, že právny zástupca žalobkyne oznámil žalovanej, že prevzal zastúpenie žalobkyne a predložil žalovanej lekárskeho posudok o bolestnom zo dňa 19.4.2012, ktorým bolo bolestné ohodnotené vo výške 1 050 bodov, čo predstavuje sumu 17 808 eur, ktorú žiada uhradiť v prospech žalobkyne. Taktiež v prílohách predložil lekárskeho správ.

10. Z listu žalovanej právnemu zástupcovi žalobkyne zo dňa 10.5.2012 súd zistil, že žalovaná oznámila právnemu zástupcovi žalobkyne, že sa začala zaoberať nárokmi na
6C/51/2012

-7-

náhradu škody a že vo veci prebieha šetrenie, po ukončení šetrenia ho bude informovať. V prílohe zaslala na vyplnenie Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného a žiadala o jeho vyplnenie vo všetkých bodoch a toto hlásenie malo byť podpísané žalobkyňou.

11. Z listu žalovanej právnemu zástupcovi žalobkyne zo dňa 21.9.2012 súd zistil, že žalovaná oznámila právnemu zástupcovi žalobkyne, že v nasledujúcich dňoch z povinného zmluvného poistenia jej poisteného poukáže náhradu škody za bolestné vo výške 11 073,60 eura. Bolestné vypočítala za 900 bodov, hodnota bodu 15,38 eura a určila 20 % spoluvinu žalobkyne za nepripútanie bezpečnostným pásom. Pri odôvodnení nepriznania uplatnených položiek uviedla, že z uplatnenej náhrady škody za bolestné nebola priznaná náhrada škody za položky 106 a) - zlomenina trčového výbežku, 106 c) - zlomenina viacerých priečných výbežkov a 106 e) - zlomenina viacerých kĺbových výbežkov, nakoľko v priloženej zdravotnej dokumentácii poškodenej sa predmetné zranenia nenachádzajú, stavec Th4 a priečne výbežky C2 až C6 neboli zlomené, kĺbny výbežok C6 nebol poškodený. Namiesto položky 223 b) - otras mozgu stredného stupňa bola priznaná položka 223 a) - otras mozgu ľahkého stupňa vo výške 30 bodov, nakoľko v zmysle lekárskeho správ utrpela poškodená ľahký otras mozgu. Náhradu škody za položku 5) - odierky väčšieho rozsahu s väčším pomliaždením a s následnými krvnými výronmi vo výške 5 bodov nepriznáva, nakoľko zranenie oka bolo zahrnuté v položke číslo 41) - pomliaždenie oka s krvácaním výhradne do prednej komory.

12. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní trvala na písomnom vyjadrení a opakovane uviedla, že žalovaná pri čiastočnom plnení za 900 bodov z 1 050 bodov vyplývajúcich z hodnotenia v lekárskom posudku konala nezákonne a vysvetlenie, ktoré poskytla v liste zo dňa 21.9.2012, v žiadnom prípade nemožno považovať za dôkladné vysvetlenie vyplývajúce z § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.

z. Na to, že žalovaná ako poisťovateľ je povinná podať dôkladné vysvetlenie, aby to nemalo vplyv na sankciu, poukazuje aj žalovaná priložený rozsudok Najvyššieho súdu 1Cdo/212/2017. Tvrdila, že čo sa týka právnych názorov vyslovených v rozsudkoch Najvyššieho súdu SR, ide o vyslovenie názoru pre to ktoré konanie, nie je to zákon.

13. Poverená zástupkyňa žalovanej na pojednávaní tiež trvala na svojom písomnom vyjadrení. Zdôraznila, že odvolací súd v predmetnej veci rozhodoval ku dňu 13.11.2018 a pokiaľ v otázke priznania úrokov z omeškania poukázal na rozdielnosť praxe súdov v tomto smere, tak po rozhodnutí odvolacieho súdu došlo k rozhodnutiu dovolacieho súdu, teda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tejto otázke. Dovolacím súdom bolo riešené, aké sú dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. a či je možné na toto omeškanie aplikovať ustanovenie § 517 ods. 1 OZ. Jedná sa o rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a rovnaká dovolacia otázka bola riešená Najvyšším súdom, jeho rozhodnutím sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019. To znamená, že rozdielnosť praxe súdov o tejto otázke bola týmito dovolacími rozhodnutiami vyriešená, a to tak, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ustanovení § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6 citovaného ustanovenia. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila neposkytnutie plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať

6C/51/2012

-8-

spôsobom, že by si túto povinnosť nebola splnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala do omeškania. Súčasné rozhodnutia súdov, čo sa týka úrokov z omeškania, nadväzujú na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, čo sa týka úrokov z omeškania, a to rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 11Co/260/2018 zo dňa 3.4.2019, 3Co/174/2018 zo dňa 27.6.2019, 9Co/315/2019 zo dňa 13.5.2020, rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/148/2018 zo dňa 5.3.2019, rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/138/2018 zo dňa 7.3.2019. Jedná sa o rozhodnutia, kde žalobcu zastupoval ten istý právny zástupca, o týchto rozhodnutiach právny zástupca má vedomosť a vie, že úroky z omeškania žalobcom v zmysle ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. neboli priznané.

14. Súd takto právne uzatvára:

15. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

16. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

17. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

18. Podľa § 444 Obč. zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

19. Obidva tieto nároky sú podrobnejšie upravené v zákone č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov a zmien (ďalej len cit. zákon).

20. Podľa § 2 ods. 1 a 2 cit. zákona, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

21. Podľa § 2 ods. 2 písm. a), b) a c) cit. zákona, poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví, poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví, poskytovateľ náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "poskytovateľ náhrady") je osoba, ktorá je povinná poskytnúť náhradu podľa osobitných predpisov.

22. Podľa § 3 ods. 1 cit. zákona, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

23. Podľa § 3 ods. 2, veta prvá cit. zákona, náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku.

24. Podľa § 7 ods. 1, 3, 4 a 6 cit. zákona, lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. O vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať poškodený. O vydanie lekárskeho posudku (odsek 1) môže požiadať aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá za poškodenie na zdraví zodpovedá, alebo poskytovateľ náhrady, iba ak im poškodený dá súhlas. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 8 ods. 4 cit. zákona, lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

26. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

27. Podľa § 11 ods. 5 zákona, poisťovateľ je povinný začať bez zbytočného odkladu prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

28. Podľa § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie

k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

29. Podľa § 11 ods. 7 zákona, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

30. Podľa § 11 ods. 8 zákona, ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

31. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Súd na základe vykonaného dokazovania pred zrušením rozsudku v časti mal za preukázané, že žalobkyňa pri dopravnej nehode dňa 25.4.2011 medzi obcami Chmeľov a Lúčka utrpela ako spolujazdkyňa v motorovom vozidle zn. Renault Kangoo, ev. č. V. ťažké ublíženie na zdraví. Vodička motorového vozidla zn. Renault Kangoo AleS. v dôsledku únavy a mikrosnánku s vozidlom prešla do protismeru, zišla mimo vozovku a prevrátila sa s vozidlom na ľavý bok. Na základe uznesenia Okresného riaditeľstva PZ vo Svidníku, ODI, ČVS:ORP-10/U. zo dňa 13.6.2011 bola vec týkajúca sa prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. odložená, nakoľko na trestné stíhanie vodičky AIO. nebol daný súhlas žalobkyne. Za škodu na zdraví žalobkyne zodpovedá poistený prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, na základe objektívnej zodpovednosti podľa ust. § 427 a tiež ust. 420 Občianskeho zákonníka. Zodpovedný prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov so žalovanou. V zmysle citovaných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., nároky žalobkyne na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Keďže osobné motorové vozidlo bolo poistené u žalovanej, žalobkyňa sa domáhala svojho nároku priamo voči poisťovni ako vyplýva z ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., čo medzi stranami nebolo sporné. Spornou zostalo určenie výšky bolestného po predložení znaleckého posudku a určenia spoluzavinenia žalobkyne na

6C/51/2012

-11-

vzniknutej škode. Po správnom prepočte bola žalobkyne právoplatne priznaná suma bolestného vo výške 5 259,96 eura.

34. Súd na základe dodatočne vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba žalobkyne ohľadom príslušenstva pohľadávky nie je dôvodná a preto ju zamietol. Pri rozhodovaní o tejto časti žaloby súd vychádzal z právneho názoru Najvyššieho súdu SR, ktorý zaujal jednoznačné stanovisko v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 pri riešení dovolacej otázky, že „aké sú dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., či je možné na toto omeškanie aplikovať ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.“ a tiež v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019, v ktorom najvyšší súd posudzoval rovnakú dovolaciu otázku. V oboch rozhodnutiach Najvyšší súd SR zdôraznil, že pre zákon č. 381/2001 Z. z. ako pre špeciálny právny predpis upravujúci určitú oblasť poistenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, platí, že jeho ustanovenia majú prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka. To znamená, že v prípadoch, ak zákon č. 381/2001 Z. z. určuje rozsah práv a povinností odlišne od Občianskeho zákonníka, je namieste vylúčené použitie zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ustanovení § 11 ods. 6 citovaného zákona. Najvyšší súd SR v bode 24 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019 uvádza, že „z právnej úpravy možno vyvodíť, že táto umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti, a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Jej účelom je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia poistnej udalosti. Poskytnutie dôkladného vysvetlenia poškodeným osobám v ustanovenej lehote chráni rovnako aj poisťovateľa pred uložením sankcie - úroku z omeškania. Sankcia v podobe úroku z

omeškania má však inú povahu, už sa nejedná o nárok poškodenej osoby, ktorý si môže, ale nemusí uplatniť (ako je to obvyklé pri omeškani v občianskoprávných vzťahoch). Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákon o poistení zodpovednosti ukladá poisťovateľom automaticky túto sankciu - ako povinnosť, teda bez ohľadu, či si úrok z omeškania poškodený uplatní alebo nie; iba výška úroku z omeškania sa posudzuje podľa občianskoprávných predpisov - OZ a jeho vykonávacieho nariadenia“. Z písomných dôkazov predložených žalovanou je podľa názoru súdu nepochybne preukázané, že žalovaná si v predmetnej veci splnila povinnosti v zmysle citovaného ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., nakoľko listom zo dňa 21.9.2012 poskytla žalobkyni podrobné dôkladné vysvetlenie dôvodov zníženia poistného plnenia titulom bolestného (viď bod 11 odôvodnenia rozsudku). Súd považuje za nesprávne tvrdenie žalobkyne o tom, že žalovaná jej neposkytla dôkladné vysvetlenie dôvodov krátenia poistného plnenia. Súd sa prikláňa tiež k názoru žalovanej, že vzhľadom na to, že vo veci nebolo ukončené prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti plniť, keďže sporný bol základ nároku žalobkyne v rozsahu posúdenia miery jej účasti na vzniku škody (§ 441 Občianskeho zákonníka), sa žalovaná pred rozhodnutím súdu o výške náhrady škody a uplynutí lehoty stanovenej predmetným rozhodnutím na plnenie ani nemohla dostať do omeškania s plnením predmetného

6C/51/2012

-12-

nároku. Bolo preukázané a súd poukazuje aj na to, že žalobkyňa neposkytla poisťovateľovi náležitú súčinnosť napriek tomu, že bola žalovanou opakovane vyzývaná na vyplnenie, podpísanie a spätné doručenie Hlásenia škodovej udalosti pre poškodeného, z ktorého sú pre poisťovateľa zrejmé podstatné skutočnosti majúce vplyv na likvidáciu a mimosúdne usporiadanie nárokov poškodeného a toto žalovanej nedoručila. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

35. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zastavila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Pri rozhodnutí o trovách konania vo výroku II. rozsudku súd poukazuje na to, že žaloba bola podávaná žalobkyňou dôvodne s ohľadom na existenciu posudku o bolestnom. Keďže v priebehu konania žalobkyňa čiastočne vzala žalobu späť z dôvodu, že žalovaná zaplatila žalobkyni po podaní žaloby sumu 11 073,60 eura, súd v zmysle § 144 a § 145 ods. 2 CSP konanie v uvedenej časti so súhlasom žalovanej zastavil. O trovách konania žalobkyne vo vzťahu k žalovanej v časti určenia povinnosti zaplatiť istinu súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu zo sumy 11 073,60 eura, t. j. zo sumy, pri ktorej žalovaná procesne spôsobilá zastavenie konania a z právoplatne priznanej sumy 5 259,96 eura z nasledovných dôvodov. Žalobkyňa podávala žalobu za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., v zmysle ktorého podľa § 142 ods. 3 súd prizná účastníkovi náhradu trov konania v plnej výške, ak mal vo veci čiastočný úspech a rozhodnutie súdu záviselo od úvahy súdu alebo znaleckého dokazovania. V konaní o priznanie bolestného rozhodnutie súdu závisí jednak od znaleckého dokazovania a od úvahy súdu. V týchto konaniach sa potom priznávali trovy žalobcovi z priznanej sumy, tzv. prísudku v plnej výške. Bolo by nespravodlivé, ak by súd len v dôsledku zmeny procesného právneho predpisu v tomto konaní nepriznal žalobkyni náhradu trov konania z prísudku a pomerne ich rozdelil. Hlavnou zásadou pri priznávaní náhrady trov konania je zásada úspechu v konaní, ale tú je potrebné posudzovať v širších súvislostiach tak, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí aj Ústavný súd ČR v rozhodnutí I. ÚS 2904/2016 a v rozhodnutí IV. ÚS 1/2004, podľa ktorých rozhodnutie o náhrade trov konania nemôže byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia v merite veci. Teda pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto konaní súd zobral do úvahy výsledok sporu v tom, že žalobkyni bolo priznané bolestné, výška ktorého závisela od znaleckého dokazovania a nakoniec aj od úvahy súdu. Z týchto dôvodov súd priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanej náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku v plnom rozsahu, z tzv. prísudku, t.j. zo súm, ktoré boli žalobkyni priznané.

39. O trovách konania úspešnej žalovanej v časti zamietnutia príslušenstva pohľadávky súd priznal proti neúspešnej žalobkyni podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku tak, ako je uvedené vo výroku III. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.